

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

การทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างผลิตภัณฑ์มวลรวม ประชาชาติที่แท้จริง กับอัตราการว่างงานของประเทศไทยได้ใช้ข้อมูลทศนิยมอนุกรมเวลา (Time Series) แบบรายไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาสแรกของปี พ.ศ. 2536 ถึงไตรมาสสุดท้ายของปี 2552 รวมทั้งสิ้น 64 ข้อมูล ประกอบด้วยตัวแปร 2 ตัวแปร คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวม ประชาชาติ ที่แท้จริง และ อัตราการว่างงาน ของประเทศไทย ได้ทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Unit root test) ด้วยวิธี Augmented Dickey Fuller ทดสอบความเป็นเหตุเป็นผลด้วยวิธี Granger Causality และทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (OLS)

5.1.1 การทดสอบความนิ่งของข้อมูล

ในการทดสอบความนิ่งของข้อมูลด้วยวิธี Augmented Dickey Fuller เพื่อทดสอบว่าตัวแปรที่ทำการศึกษานั้นมีความนิ่ง (stationary) หรือความไม่นิ่ง (Non-stationary) พบว่า ADF test Statistic ณ ระดับ Level มีค่าน้อยกว่าค่า 5% critical value แสดงถึงข้อมูล ผลิตภัณฑ์มวลรวม ประชาชาติที่แท้จริง และ อัตราการว่างงานของประเทศไทย นั้นลักษณะ stationary ที่ระดับ $I(0)$ และมีค่า lag length เท่ากับ 0 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ข้อมูลของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติที่แท้จริง และอัตราการว่างงานของประเทศไทย มี order of integration เท่ากับ 0 หรือ $I(0)$ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

5.1.2 การทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล (Granger Causality Test)

ผลการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผลด้วยวิธี Granger Causality ระหว่างผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ ที่แท้จริงและอัตราการว่างงานของประเทศไทย ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าการเปลี่ยนแปลงของ ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ ที่แท้จริงเป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของ อัตราการว่างงานของประเทศไทย และการเปลี่ยนแปลงของอัตราการว่างงานของประเทศไทย ก็เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลง ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ ที่แท้จริงเช่นกัน (นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก)

5.1.3 การทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างผลิตภัณฑ์มวลรวม ประชาชาติที่แท้จริง กับอัตรา การว่างงานของประเทศไทยด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (OLS)

เมื่อทำการทดสอบ Unit root พบว่าตัวแปรทั้งสองมีลักษณะหนึ่งที่ระดับ Level หรือ $I(0)$ ดังนั้นจึงทำการทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติที่แท้จริงกับอัตรา การว่างงานของประเทศไทยด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (OLS)

ผลการทดสอบพบว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เมื่อกำหนดให้ อัตราการว่างงาน ของ ประเทศไทย เป็นตัวแปรต้น และผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติที่แท้จริงเป็นตัวแปรตาม พบว่ามี ความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้าม แต่หากกำหนดให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติที่แท้จริง เป็นตัวแปรต้น และอัตราการว่างงานของประเทศไทยเป็นตัวแปรตาม จะพบว่ามีความสัมพันธ์ใน ทิศทางเดียวกัน

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ระยะเวลาในการเลือกศึกษาเป็นช่วงเวลาสั้นๆ เนื่องจากว่าผู้ศึกษาต้องคำนึงถึง ฐานข้อมูลถ้าสามารถเพิ่มช่วงเวลาที่ใช้ในการวิเคราะห์ให้เพิ่มขึ้นจะสามารถดูแนวโน้มของ ความสัมพันธ์ได้มากขึ้น ซึ่งทำให้เราได้เรียนรู้ข้อมูลจากอดีตซึ่งสามารถนำมาหาทางแก้ไขปัญหา การว่างงานได้ต่อไป

5.2.2 เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาในภาพรวมไม่ได้จำแนกการผลิตออกเป็นภาค เศรษฐกิจย่อยๆ ทำให้เมื่อมองภาพ ความสัมพันธ์ระหว่างผลิตภัณฑ์มวลรวม ประชาชาติที่แท้จริงกับ อัตราการว่างงานของประเทศไทยแล้ว ไม่สามารถระบุได้ว่ามีความสัมพันธ์กันในภาคเศรษฐกิจใด ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปจึงควรจำแนกความสัมพันธ์ในภาคเศรษฐกิจย่อย เช่น ภาค เกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม ภาคการค้าและบริการเพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่ชัดเจนขึ้น

5.2.3 ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ได้เน้นศึกษาเฉพาะประเทศไทยเท่านั้น ซึ่งผลที่ได้ อาจไม่ สอดคล้องกับประเทศอื่น ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปจึงควรศึกษาประเทศอื่นเพิ่มเติมเพื่อให้ผลที่ ได้สอดคล้องกับความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น

5.2.4 จากผลการทดสอบจะเห็นได้ว่า เมื่ออัตราการว่างงานของประเทศไทยเพิ่มขึ้น ได้ ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติที่แท้จริงลดลง ดังนั้นรัฐบาลควรมีการกำหนดนโยบาย ทางด้านเศรษฐกิจให้เหมาะสม เพื่อให้ระบบเศรษฐกิจเกิดดุลยภาพ เช่น โครงการไทยเข้มแข็ง การ ลดอัตราดอกเบี้ยเพื่อกระตุ้นการลงทุนของภาคเอกชน เป็นต้น